

გამოცხადებად იოვანესი

თავი 1

1. გამოცხადებად იესუ ქრისტესი, რომელ-იგი მოსცა მას ღმერთმან, ჩუენებად მონათა მისთა, საქმეთა მათ, რომელთად ჯერ-არს ადრე აღსრულებად, და გამოუცხადა მოვლინებითა ანგელოზისა მისისადთა მონასა მისსა იოვანეს, 2. რომელმანცა წამა სიტყუად ღმრთისად და წამებად იესუ ქრისტესი, რაოდენიცა იხილა და რომელიცა არს და რომელსა ეგულების ყოფად. 3. ნეტარ არს, რომელი იკითხვიდეს და რომელნი ისმენდენ სიტყუათა ამის წინაწარმეტყუელებისათა და დაიმარხონ, რად-იგი მას შინა წერილ არს, რამეთუ ჟამი ახლოს არს.

4. იოვანე, შუდთა ეკლესიათა ასიადსათა: მადლი თქუენდა და მშუდობად ღმრთისაგან, რომელი არს და რომელი იყო და რომელი მომავალ არს, და შუდთა მათ სულთაგან, რომელნი წინაშე საყდარსა მისსა არიან. 5. და იესუ ქრისტესგან, მოწამისა მის სარწმუნოდსა, პირმშოდსა შესუენებულთადსა და მთავრისა მეფეთა ქუეყნისათა, რომელმან შემიყუარნა ჩუენ და განგუბანნა ცოდვათა ჩუენთაგან სისხლითა თვისითა. 6. და მყვნა ჩუენ სამეუფო მღდელ ღმრთისა და მამისა თვისისა, რამეთუ მისი არს დიდებად და სიმტკიცე უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

7. აჰა ესერა მოვალს ღრუბელთა თანა, და იხილოს იგი ყოველმან თუალმან და რომელთა-იგი უგუმირეს მას; და გოდებდენ ტომნი ქუეყანისანი: ჰე, ამინ. 8. მე ვარ ანი და ჟ, იტყვს უფალი ღმერთი, რომელი არს და რომელი იყო და

რომელი მომავალ არს, ყოვლისა მპყრობელი.

9. მე, იოვანე, ძმად თქუენი და ზიარი ჭირსა და სუფევასა და მოთმინებასა თქუენსა ქრისტე იესუს მიერ, ვიყავ ჭალაკსა მას, რომელსა ეწოდების პატმო, სიტყვსათვს ღმრთისა და წამებისათვს იესუ ქრისტესისა. 10. ვიქმენ სულითა დღესა კვრიაკესა და მესმა უკუანადთ კერძო ჩემსა კმად დიდი, ვითარცა საყვრისად, 11. რომელი მეტყოდა, ვითარმედ: რომელსა-ესე ჰხედავ, დაწერე წიგნსა შინა და წარეც შუდთა მათ ეკლესიათა: ეფესოს და ზმირნას და პერლამოს და თვატრის და სარდეს და ფილადელოფიას და ლავდიკის. 12. და მივიქეც მუნ ხილვად კმისა მის, რომელი მეტყოდა მე. და ვითარცა მივიქეც, ვიხილენ შუდნი სასანთლენი ოქროდსანი; 13. და შორის შუდთა მათ სასანთლეთა მსგავსი ძისა კაცისად, შემოსილი ზეწრითა, და ერტყა სარტყელი ოქროდსად ძუძუთა თანა მისთა. 14. და თავი და თმანი მისნი სპეტაკ, ვითარცა მატყლი სპეტაკი, ვითარცა თოვლი, და თუალნი მისნი, ვითარცა ალი ცეცხლისად 15. და ფერწნი მისნი მსგავს იყვნეს რვალსა გუნდრუკსა, ვითარცა ცეცხლსა შინა გამოკურვებულნი, და კმად მისი, ვითარცა კმად წყალთა მრავალთად. 16. და მარჯუენესა კელსა მისსა აქუნდეს ვარსკულავნი შუდნი, და პირისა მისისაგან გამოვიდოდა მახული ორპირი აღლესული; და პირი მისი, ვითარცა მზე, ბრწყინავს ძალითა თვსითა. 17. და რაჟამს ვიხილე იგი, დავვარდი ფერწთა თანა მისთა, ვითარცა მკუდარი. და დადვა მან მარჯუენე მისი ჩემ ზედა და თქუა: ნუ გეშინინ, მე ვარ პირველი და უკუანადსენელი; 18. და რომელი ცხოველ ვარ; და ვიქმენ მკუდარ და, აჰა ესერა ცხოველ ვარ უკუნითი უკუნისამდე, ამინ. და მქონან კლიტენი სიკუდილისა და ჯოჯოხეთისანი. 19. დაწერე უკუე, რად-ესე იხილე და რად-ესე არს და რად ეგულეების ყოფად შემდგომად ამისა. 20. საიდუმლოდ შუდთა ამათ ვარსკულავთად, რომელნი იხილენ მარჯუენესა ზედა ჩემსა, და შუდნი ესე სასანთლენი ოქროდსანი. შუდნი ესე ვარსკულავნი ანგელოზნი შუდთა ეკლესიათანი არიან, და შუდნი ესე სასანთლენი შუდნი ეკლესიანი არიან.

თავი 2

1. ანგელოზსა ეფესოდსა ეკლესიისასა არქუ, ვითარმედ: ამას იტყვს, რომელსა უპყრიან შუდნი იგი ვარსკულავნი მარჯუენესა მისსა, რომელი-იგი ვალს შუდთა მათ სასანთლეთა შორის ოქროდსათა: 2. ვიცინი საქმენი შენნი და შრომად შენი და მოთმინებად შენი და ვითარმედ ვერ ძალ-გიც ტვრთვად უკეთურთა მათ და გამოსცადენ იგინი, რომელნი იტყვან თავთა თვსთა მოციქულად, და არა არიან, და ჰპოვენ იგინი მტყუვარ. 3. და მოთმინებად გაქუს და იტვრთე სახელისა ჩემისათვს და არა დაშუერ. 4. არამედ მაქუს შენდა მომართ, რამეთუ სიყუარული იგი შენი პირველი დაუტევე. 5. მოიწსენებდ, უკუეთუ სადადთ დაეცი, და შეინანე და პირველნივე საქმენი ქმნენ; უკუეთუ არა, მოვალ ადრე და აღვძრა სასანთლე შენი ადგილისაგან თვსისა, უკუეთუ არა შეინანო. 6. არამედ ესე გაქუს, რამეთუ გძულან საქმენი იგი ნიკოლაელთანი, რომელნი-იგი მე მძულან. 7. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა: რომელმან სძლოს, მივსცე მას ჭამად ძელისა მისგან ცხორებისა, რომელი არს შორის სამოთხესა ღმრთისა ჩემისასა.

8. და ანგელოზსა ზმირნისა ეკლესიისასა მიუწერე: ამას იტყვს პირველი და უკუანადსკნელი იგი, რომელი იქმნა მკუდარ და ცხონდა: 9. ვიცნი საქმენი შენნი და ჭირი და სიგლახაკე, არამედ მდიდარ ხარ. და გმობად იგი მათი, რომელნი იტყვან თავთა თვსთა ჰურიად, და არა არიან, არამედ შესაკრებელი ეშმაკისად. 10. ნუ გეშინის საქმეთაგან, რომელთა ეგულების მოწევნად შენ ზედა, რამეთუ აჰა ესერა ეგულების ეშმაკსა თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა, რადთა გამოიცადნეთ ათ დღე. იქმენ მორწმუნე ვიდრე სიკუდილადმდე, და მოგცე შენ გვრგვნი იგი ცხორებისად. 11. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა: რომელმან სძლოს, არად ევნოს მას სიკუდილისა მისგან მეორისა.

12. და ანგელოზსა პერლამისა ეკლესიისასა მიუწერე: ამას იტყვს, რომელსა-იგი აქუს მახული ორპირი აღლესული: 13. ვიცნი საქმენი შენნი, და თუ სადა მკვდრ ხარ, სადა-იგი არს საყდარი ეშმაკისად, და გიპყრიეს სახელი ჩემი და არა უარ-ჰყავ სარწმუნოებად ჩემი დღეთა მათ ანტიპადს, მოწამისა ჩემისა სარწმუნოდსათა, რომელი-იგი მოიკლა თქუენ შორის, სადა-იგი ეშმაკი მკვდრ არს. 14. არამედ მაქუს შენდა მომართ მცირედი, რამეთუ გყვანან ვინმე, რომელთა უპყრიეს სწავლად იგი ბალამისი, რომელი ასწავა ბალაკს, რადთა დადვას დაბრკოლებად წინაშე ძეთა ისრაჴლისათა, და ჭამად კერპთა ნაზორევისა და სიძვად. 15. ეგრეთვე შენცა გყვანან, რომელთა უპყრიეს სწავლად იგი ნიკოლაელთად. 16. შეინანე; უკუეთუ არა, მოვალ შენდა ადრე და ბრძოლა-ვყო მათ თანა მახვილითა პირისა ჩემისადთა. 17. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა, ვითარმედ: რომელმან სძლოს, მივსცე მას მანანადსა მისგან დაფარულისა და მივსცე რიცხვ სპეტაკი და რიცხუსა მას თანა სახელი ახალი დაწერილი, რომელი არავინ უწყის, გარნა რომელმან მიიღოს.

18. და ანგელოზსა თვატირისა ეკლესიისასა მიუწერე, ვითარმედ: ამას იტყვს ძე ღმრთისად: რომლისა თუალნი არიან, ვითარცა ალი ცეცხლისად, და ფერკნი მისნი მსგავს არიან რვალსა გუნდრუკსა. 19. ვიცნი საქმენი შენნი და სიყუარული შენი, და სარწმუნოებად და მსახურებად და მოთმინებად და საქმენი შენნი უკუანადსკნელნი უმრავლეს პირველისა. 20. არამედ მაქუს შენდა მომართ, რამეთუ უტევე ცოლი შენი იეზაბელ, რომელი იტყვს თავსა თვსსა წინაწარმეტყუელად და ასწავლის და აცთუნებს ჩემთა მონათა სიძვად და ჭამად კერპთა ნაზორევისა. 21. და მივეც მას ჟამი, რადთა შეინანოს, და არა ჰნებავს სინანულად სიძვისაგან მისისა. 22. აჰა ესერა დავამჯუა იგი სარეცელსა ზედა, და რომელნი იმრუმებდეს მის თანა, შთაყვარნე ჭირსა დიდსა, უკუეთუ არა შეინანონ საქმეთაგან მათთა. 23. და შვილნი მისნი მოვსწყვდნე სიკუდილითა, და ცნან ყოველთა ეკლესიათა, ვითარმედ მე ვარ, რომელი განვიკითხავ გულსა და თირკუმელთა; და მიგცე თქუენ თითოეულსა საქმეთა თქუენთაებრ. 24. ხოლო თქუენ გეტყვ, სხუათა მაგათ, რომელნი ხართ თვატირას შინა, რომელთა არა გაქუს სწავლად ესე, რომელთა არა გიცნობიან სიღრმენი ეშმაკისანი, ვითარ იტყვან, არღარა მოვაწიო თქუენ ზედა სხუად სიძვიმე. 25. არამედ რომელი-ევე გაქუს, დაიმჭირეთ, ვიდრემდის მოვიდე. 26. და რომელმან სძლოს და დაიმარხნეს ვიდრე აღსასრულადმდე საქმენი ჩემნი, მივსცე კელმწიფებად წარმართთა ზედა, 27. და ჰმწყსიდეს მათ კუერთხითა რკინისადთა; ვითარცა ჭურნი იგი მევეცეთანი შეიმუსრნიან, ვითარცა მე მოვიდე მამისაგან. 28. და მივსცე მას ვარსკულავი იგი განთიადისად. 29. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა.

თავი 3

1. და ანგელოზსა სარდისა ეკლესიისასა მიუწერე, ვითარმედ: ამას იტყვს, რომელსა ჰქონან შუდნი იგი სულნი ღმრთისანი და შუდნი იგი ვარსკულავნი: ვიცნი საქმენი შენნი, რამეთუ სახელი გაქუს და ცხოველ ხარ და მკუდარ ხარ. 2. იქმენ მღვდარე და დაამტკიცენ სხუანი იგი, რომელთად გეგულებოდა განგდებად, რამეთუ არა მიპოვნიან საქმენი შენნი აღსრულებულად წინაშე ღმრთისა ჩემისა. 3. იწსენებდ, უკუეთუ ვითარ მიიღე და შეინანე. ხოლო უკუეთუ არა მღვდარე იყო, მოვიდე შენ ზედა, ვითარცა მპარავი, და ვერ სცნა, რომელსა ჟამსა მოვიდე შენ ზედა. 4. არამედ მცირედი სახელები გყავს სარდეს შინა, რომელთა არა შეუგინებთეს სამოსლები მათი, და ვიდოდიან იგინი ჩემ თანა სამოსლითა სპეტაკითა, რამეთუ ღირს არიან. 5. რომელმან სძლოს, ესრეთ შეიმოსოს სამოსელი სპეტაკი და არა აღვკოცო სახელი მისი წიგნისაგან ცხოველთადასა და აღვიარო სახელი მისი წინაშე მამისა ჩემისა და წინაშე ანგელოზთა მისთა. 6. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა.

7. და ანგელოზსა ფილადელფიისა ეკლესიისასა მიუწერე: ამას იტყვს წმიდად იგი და ჭემმარიტი, რომელსა აქუს კლიტე დავითისი, რომელი-იგი განალებს, და არავინ დაჰკვამს, გარნა განმღებელმან მან, და არავინ განაღოს დაჰშული იგი. 8. ვიცნი საქმენი შენნი. აჰა ესერა მიმიცემია წინაშე შენსა კარი განღებული, რომლისა დაჰშვად ვერვინ შემძლებელ არს, რამეთუ მცირე ძალი გაქუს, და დაიმარხე სიტყუად ჩემი და არა უარ-ჰყავ სახელი ჩემი. 9. აჰა ესერა მიცემე კრებულისაგან ეშმაკისა, რომელნი იტყვან თავსა თვსსა ჰურიად, და არა არიან, არამედ ტყუვიან; აჰა ესერა ვყვნე იგინი, რადთა მოვიდენ და თაყუანის-გცენ წინაშე ფერკთა შენთა და ცნან, რამეთუ შეგიყუარე შენ. 10. რამეთუ დაიმარხე შენ სიტყუად მოთმინებისა ჩემისად, და მეცა დაგიცვა შენ ჟამისა მისგან განსაცდელისა, რომელსა ეგულების მოსლვად ყოვლსა ზედა სოფელსა გამოცდად მკვდრთა მათ ქუეყანისათა. 11. აჰა მოვალ ადრე. იპყარ, რომელ-ეგე გაქუს, რადთა არავინ მიგიღოს გვრგვნი შენი. 12. რომელმან სძლოს, ვყო იგი სუეტად ტადარსა შინა ღმრთისა ჩემისასა, და გარე არღარა განვიდეს და დაწერო მას ზედა სახელი ღმრთისა ჩემისად და სახელი ქალაქისა ღმრთისა ჩემისად ახლისა იერუსალჴმისად, რომელი გარდამოვალს ზეცით ღმრთისაგან ჩემისა, და სახელი იგი ჩემი ახალი. 13. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა.

14. და ანგელოზსა ლავდიკიისა ეკლესიისასა მიუწერე, ვითარმედ: ამას იტყვს ამინ, მოწამე იგი სარწმუნოდ და ჭემმარიტი, დასაბამი დაბადებულთა ღმრთისათად: 15. ვიცნი საქმენი შენნი, რამეთუ არცა გრილი ხარ, არცა ტფილი. ჯერ-იყო, რადთამცა, ანუ გრილი იყავ, ანუ ტფილი. 16. არამედ ესრეთ ნელ-ტფილი ხარ და არცა გრილი, არცა ტფილი. მეგულების აღმოგდებად შენი პირისაგან ჩემისა. 17. რამეთუ იტყვ: მდიდარ ვარ და განვმდიდრდი და არარად მეკმარების. და არა უწყი, რამეთუ შენ ხარ უბადრუკ და საწყალობელ და გლახაკ და ბრმა და შიშუელ. 18. განგაზრახებ შენ, რადთა იყიდო ჩემგან ოქროდ გამოკურვებული ცეცხლითა, რადთა განჰმდიდრდე, და სამოსელი სპეტაკი, რადთა შეიმოსო, და არა გამოცხადნეს სირცხული სიშიშულისა შენისად და საოლავი, რადთა იოლნე თუალნი შენნი და ჰხედვიდე. 19. მე რომელნიცა

მიყუარდენ, ვამხილებ და ვასწავებ. ემურებოდე უკუე და შეინანე. 20. აჰა ესერა ვდგა კარსა ზედა და ვჰრეკ, უკუეთუ ვინ ისმინოს ჳმისა ჩემისად და განაღოს კარი, და შევიდე მის თანა და ვჭამო მის თანა სერი, და მან - ჩემ თანა. 21. რომელმან სძლოს, მივსცე მას დაჯდომად ჩემ თანა საყდარსა ჩემსა, ვითარცა-იგი მე ვსძლე და დავჯედ მამისა ჩემისა თანა საყდარსა მისსა, 22. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა.

თავი 4

1. შემდგომად ამისა ვიხილე, და აჰა კარი განღებული ცათა შინა, და ჳმად იგი, რომელ მესმა პირველ, ვითარცა საყვრისად, მეტყოდა მე, ვითარმედ: აღმოვედ აქა, და გიჩუენო, რად-იგი ყოფად არს შემდგომად ამისა. 2. მეყსეულად ვიქმენ სულითა, და აჰა დგა საყდარი ცათა შინა და საყდარსა ზედა მჯდომარე. 3. და მჯდომარე იგი იყო მსგავსი ქვასა მას იასპსა და სარდიონსა; და ირისე იყო გარემო საყდრისა მის, და ეგრეთვე ხილვად სამარაგდეთად. 4. გარემო საყდრისა საყდარნი ოც და ოთხნი, და საყდართა მათ ზედა ოც და ოთხნი მღდელნი მსხდომარენი, შემოსილნი სამოსლითა სპეტაკითა, და თავთა მათთა ზედა გვრგვინი ოქროდსანი. 5. და საყდრისა მისგან გამოვლენ ელვანი და ჳმანი და ქუხილნი; და შუდნი ლამპარნი ცეცხლისანი იწუებოდეს წინაშე საყდარსა მისსა, რომელნი არიან შუდნი იგი სულნი ღმრთისანი. 6. და წინაშე საყდარსა მისსა, ვითარცა ზღუად ჭიქისად, მსგავსი ბროლისად; და შორის საყდრისა და გარემო საყდრისა ოთხნი ცხოველნი, სავსენი თუალითა წინადთ და უკუანადთ. 7. და პირველი იგი ცხოველი მსგავსი იყო ლომისად, და მეორე ცხოველი მსგავსი იყო კუროდსად, და მესამესა ცხოველსა აქუნდა პირი კაცისად, და მეოთხე მსგავსი არწივსა მფრინვალესა. 8. და ოთხთა მათ ცხოველთა თითოეულსა აქუნდეს ექუსნი ფრთენი გარემო, და შინაგან სავსე არიან თუალითა. და განსუენებად არა აქუს დღე და ლამე, არამედ იტყვან: წმიდა არს, წმიდა არს, წმიდა არს უფალი ღმერთი, ყოვლისა მპყრობელი, რომელი იყო და რომელი არს და რომელი მომავალ არს. 9. და რაჟამს მისცენ ცხოველთა მათ დიდებად და პატივი და მადლობად მჯდომარესა მას საყდარსა ზედა, რომელი ცხოველ არს უკუნითი უკუნისამდე, 10. დავარდებიან ოც და ოთხნი იგი მღდელნი წინაშე საყდარსა ზედა მჯდომარისა მის და თაყუანის-სცემენ მას, რომელი-იგი ცხოველ არს უკუნითი უკუნისამდე, და დასხმენ გვრგვინთა მათთა წინაშე საყდრისა მის და იტყვან: 11. ღირს ხარ შენ, უფალო ღმერთო ჩუენო წმიდაო, მიღებად დიდებისა და პატივისა და ძლიერებისა, რამეთუ შენ დაჰბადენ ყოველნივე, და ნებითა შენითა იყვნეს და დაიბადნეს.

თავი 5

1. და ვიხილე მარჯუენით საყდარსა ზედა მჯდომარისა მის წიგნი, დაწერილი შინაგან და გარეგან, დაბეჭდული ბეჭდითა შუდითა. 2. და ვიხილე ანგელოზი ძლიერი, რომელი ქადაგებდა ჳმითა დიდითა, ვითარმედ: ვინ-მე ღირს არს განღებად წიგნისა ამის და განჳსნად ბეჭედთა მისთა? 3. და ვერვინ შემძლებელ იყო ზეცათა შინა, არცა ქუეყანასა ზედა, არცა უფსკრულთა შინა განღებად წიგნისა მის, და არცა მიხედვად მისა. 4. და მე ვტიროდე ფრიად, რამეთუ

არავინ იპოვა, რომელსამცა განელო წიგნი იგი, ანუ მცა მიეხედნეს მისა. 5. და ერთმან მღდელთა მათგანმან მრქუა მე: ნუ სტირ, აჰა ესერა სძლო ლომმან თესლისაგან იუდაისა, ძირმან დავითისმან, რომელმან აღაღოს წიგნი და შუდნი იგი ბეჭედნი მისნი.

6. და ვიხილე შორის საყდრისა და ოთხთა მათ ცხოველთა და მღდელთაგსა კრავი მდგომარე, ვითარცა დაკლული. და აქუნდეს შუდნი რქანი და შუდნი თუალნი, რომელ არიან შუდნი იგი სულნი ღმრთისანი, რომელნი მოივლინებებიან ყოველსავე ქუეყანასა. 7. და მოვიდა და მიიღო წიგნი მარჯუენისაგან საყდარსა ზედა მჯდომარისა. 8. და რაჟამს მიიღო მან წიგნი იგი, ოთხნი იგი ცხოველნი და ოც და ოთხნი მღდელნი დავარდეს წინაშე კრავისა მის. და აქუნდა თითოეულსა ათძალი და ლანკნანი ოქროდსანი, სავსენი საკუმეველთა, რომელ არიან ლოცვანი წმიდათანი. 9. და გალობდეს გალობასა ახალსა და იტყოდეს: ღირს ხარ შენ მიღებად წიგნისა მის და აღებად ბეჭედთა მისთა, რამეთუ დაიკალ და გვყიდენ ჩუენ ღმრთისა სისხლითა შენითა ყოვლისაგანვე თესლისა და ენისა და ერთა და წარმართთა, 10. და ჰყვენ იგინი ღმრთისა ჩუენისა მეფედ და მღდელად, და სუფევდენ იგინი ქუეყანასა ზედა. 11. და ვიხილე და მესმა, ვითარცა ჳმად ანგელოზთა მრავალთად გარემო საყდრისა და ცხოველთა და მღდელთაგსა. და იყო რიცხვ მათი ბევრნი ბევრთანი და ათასნი ათასთანი, 12. რომელნი იტყოდეს ჳმითა დიდითა: ღირს არს კრავი იგი დაკლული მიღებად ძალისა და სიმდიდრისა და სიბრძნისა, და პატივისა და დიდებისა და კურთხევისა. 13. და ყოველთავე დაბადებულთად, რომელნი არიან ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა და უფსკრულთა შინა და ზღუათა, ყოველთად მესმა, რომელნი იტყოდეს: რომელი ზის საყდართა ზედა და კრავისა, კურთხევად და პატივი და დიდებად და სიმტკიცე უკუნითი უკუნისამდე, ამინ. 14. და ოთხთა მათ ცხოველთა თქუეს: ამინ! და მღდელნი იგი დავარდეს და თაყუანის-სცეს.

თავი 6

1. და ვიხილე, რამეთუ აღალო კრავმან მან ერთი შუდთა მათ ბეჭედთაგანი, და მესმა ერთისა ცხოველთა მათგანისად, რომელი იტყოდა, ვითარცა ჳმითა ქუხილისადთა, ვითარმედ: მოვედ და იხილე. 2. და აჰა ცხენი სპეტაკი, და მჯდომარესა მას ზედა აქუნდა მშუღდი, და მიეცა მას გვრგვნი, და განვიდა ძლევითა, და სძლოსცა.

3. და რაჟამს აღალო მეორე ბეჭედი, მესმა მეორისა მის ცხოველისად, რომელი იტყოდა, ვითარმედ: მოვედ! 4. და გამოვიდა სხუად ცხენი წითელი, და მჯდომარესა მას ზედა მიეცა აღებად მშუღობად ქუეყანით, რადთა ერთმანერთი მოსწყდონ, და მიეცა მას მახული დიდი.

5. და რაჟამს აღალო მესამე ბეჭედი, მესმა მესამისა მის ცხოველისად, რომელი იტყოდა: მოვედ და იხილე! და აჰა ცხენი შავი, და მჯდომარესა მას ზედა აქუნდა ჳელთა მისთა უღელი. 6. და მესმა ჳმად შორის ოთხთა მათ ცხოველთაგსა, რომელი იტყოდა: სამადგანი იფქლი - დრაჰკნის, და სამი სამადგანი ქერი - დრაჰკნის, და ღვნოსა და ზეთსა ნუ ავნებ.

7. და რაჟამს აღალო მეოთხე ბეჭედი, მესმა მეოთხისა ცხოველისად, რომელი იტყოდა: მოვედ და იხილე, 8. და აჰა ცხენი მწუანე, და მჯდომარესა მას ზედა

სახელი მისი სიკუდილი; და ჯოჯოხეთი შეუდგა მას, და მიეცა მას
ველმწიფებად მეოთხედსა ზედა ქუეყანისასა მოსრვად მათდა მახვლითა და
სიყმილითა და სიკუდილითა და მკვცთა მიერ ქუეყანისათა.

9. და რაჟამს აღალო მეხუთე ბეჭედი, ვიხილენ საკურთხეველსა ქუეშე სულნი
იგი მკუდართანი სიტყვსათჳს ღმრთისა და წამებისათჳს კრავისა მის, რომელ
აქუნდა. 10. და ჳმა-ყვეს ჳმითა დიდითა და თქუეს: ვიდრემდის, მეუფეო წმიდაო
და ჳემმარიტო, არა სჯი სისხლსა ჩუენსა მკვდრთაგან ქუეყანისათა? 11. და
მიეცა მათ სამოსლები სპეტაკები და ითქუა მათდა მიმართ, რადთა განისუენონ
მცირედ ჟამლა, ვიდრემდის აღესრულნენ მათ თანა მონანი და ძმანი მათნი და
რომელთა ეგულებოდა სიკუდილი, ვითარცა მათ.

12. და ვიხილე, რაჟამს აღალო მეექუსე ბეჭედი, და ძრვად იქმნა დიდი, და მზე
შავ იქმნა, ვითარცა ძაძად ბალნისად, და მთოვარე ყოვლითურთ იქმნა,
ვითარცა სისხლი. 13. და ვარსკულაგანი ცისანი გარდამოცვვეს ქუეყანად,
ვითარცა ლელუმან რად დაყარის ყუავილი თჳსი, ქარისაგან დიდისა
შერყეულმან. 14. და ცად წარიგრაგნა, ვითარცა წიგნი წარგრაგნილი. და
ყოველნი მთანი და ბორცუნი ადგილთა თჳსთაგან შეიძრნეს. 15. და მეფეთა
ქუეყანისათა და მთავართა და ათასისთავთა და მდიდართა და ძლიერთა და
ყოველმან მონამან და აზნაურმან დამალნეს თავნი მათნი ქუაბთა შინა და
კლდეთა შინა მათათსა. 16. და ეტყოდეს მათთა და კლდეთა: დამეცენით ჩუენ
ზედა და დაგუფარენით ჩუენ პირისაგან საყდართა ზედა მჯდომარისა და
რისხვისაგან კრავისა. 17. რამეთუ მოვიდა დღე იგი დიდი რისხვისა მისისად და
ვინ შემძლებელ არს დადგომად?

თავი 7

1. და შემდგომად ამისა ვიხილენ ოთხნი ანგელოზნი, მდგომარენი ოთხთა
კიდეთა ქუეყანისათა. და ეპყრნეს ოთხნი იგი ქარნი ქუეყანისანი, რადთა არა
ქროდიან ქუეყანასა ზედა, არცა ზღუასა, არცა ხეთა. 2. და ვიხილე სხუად
ანგელოზი, აღმომავალი აღმოსავალით მზისადთ, და აქუნდა ბეჭედი ღმრთისა
ცხოველისად. და ჳმა-ყუო ჳმითა დიდითა ოთხთა მათ ანგელოზთა, რომელთა
მიეცა ვნებად ქუეყანისა და ზღჳსად, ვითარმედ: 3. ნუ ავნებთ ქუეყანასა, ნუცა
ზღუასა, ნუცა ხეთა, ვიდრემდის დაგჳბეჭდნეთ მონანი ღმრთისა ჩუენისანი
შუბლთა ზედა მათთა. 4. და მესმა რიცხჳ დაბეჭდულთად მათ: ას
ორმეოცდაოთხი ათასი დაბეჭდულთად ყოვლისაგან ტომისა ძეთა
ისრაჳლისათა: 5. თესლისაგან იუდაისა ათორმეტი ათასი დაბეჭდულთად,
თესლისაგან რუბენისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან გადისა ათორმეტი
ათასი, 6. თესლისაგან ასერისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან ნეფთალემისა
ათორმეტი ათასი, თესლისაგან მანასესა ათორმეტი ათასი, 7. თესლისაგან
სჳმეონისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან ლევისა ათორმეტი ათასი,
თესლისაგან იზაქარისა ათორმეტი ათასი, 8. თესლისაგან ზაბულონისა
ათორმეტი ათასი, თესლისაგან იოსებისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან
ბენიამინისა ათორმეტი ათასი დაბეჭდულთად.

9. და შემდგომად ამისა ვიხილე: და აჳა ერი ფრიადი, რომლისა აღრიცხუვად
ვერვინ შემძლებელ იყო, ყოველთაგან წარმართთა და ტომთა და ერთა და
ენათა, მდგომარენი წინაშე საყდრისა და წინაშე კრავისა, შემოსილნი

სამოსლითა სპეტაკებითა და ჯელთა მათთა აქუნდა ფინიკები. 10. და ჯმობდეს ჯმითა დიდითა და იტყოდეს: მაცხოვარებად ღმრთისა ჩუენისად, მჯდომარისა საყდარსა ზედა, და კრავისა. 11. და ყოველნივე ანგელოზნი დგეს გარემოდს საყდრისა და მღდელთადასა და ოთხთა მათ ცხოველთადასა და დავარდეს წინაშე საყდრისა მისისა პირთა ზედა მათთა და თაყუანის-სცეს ღმერთსა 12. და იტყოდეს: ამინ. კურთხევად და დიდებად და სიბრძნე და მადლობად და პატივი და ძალი ღმრთისა ჩუენისად უკუნითი უკუნისამდე, ამინ. 13. და მომიგო ერთმან მღდელთაგანმან და მრქუა: ესენი, რომელთა ჰმოსიეს სამოსლები სპეტაკები, ვიეთნი არიან, ანუ ვინად მოსრულ არიან? 14. და ვარქუ მას: უფალო ჩემო, შენ უწყი. და მრქუა მე: ესენი არიან, რომელნი მოსრულ არიან ჭირისა მისგან დიდისა, და განრცხნეს მათ სამოსელნი მათნი და განასპეტაკნეს სისხლითა მით კრავისადთა. 15. ამისათჳს, არიან წინაშე საყდარსა ღმრთისასა, და ჰმსახურებენ მას დღე და ღამე ტაძარსა შინა მისსა. და მჯდომარემან მან საყდართა ზედა დაიმკვდროს მათ შორის. 16. არღარა მოემშიოს მათ, არცაღა მოეწყუროს, არცაღა მოვიდეს მათ ზედა მზე, არცა ყოველივე სიცხე, 17. რამეთუ კრავი იგი, რომელ არს შორის საყდრისა, ჰმწყის მათ და უძღვს წყაროთა მიმართ წყლისა ცხოველისათა, და აღკოცოს ღმერთმან ყოველივე ცრემლი თუალთაგან მათთა.

თავი 8

1. და რაჟამს აღალო მეშუდე ბეჭედი, იქმნა დუმილი ცათა შინა, ვითარ ნახევარსა ჟამისასა. 2. და ვიხილენ შუდნი იგი ანგელოზნი, რომელნი წინაშე ღმრთისა დგანან, და მიეცნეს მათ შუდნი საყვრნი. 3. და სხუად ანგელოზი მოვიდა და დადგა საკურთხეველსა ზედა, რომელსა აქუნდა სასაკუმეველე ოქროდსად; და მიეცა მას საკუმეველი ფრიადი, რადთა მისცეს იგი ლოცვასა წმიდათასა საკურთხეველსა მას ზედა ოქროდსასა, რომელი არს წინაშე საყდარსა. 4. და აღკდა კუამლი იგი საკუმეველთად ლოცვისა მიმართ წმიდათადასა ჯელისაგან ანგელოზისა მის წინაშე ღმრთისა. 5. და აღილო ანგელოზმან მან სასაკუმეველე იგი და აღავსო ცეცხლისა მისგან საკურთხეველისა და დაასხა იგი ქუეყანასა ზედა, და იქმნეს ქუხილნი და ჯმანი და ელვანი და ძრვად.

6. და ანგელოზთა მათ, რომელთა აქუნდეს შუდნი იგი საყვრნი, განჰმზადნეს თავნი თჳსნი ცემად. 7. და პირველმან მან დასცა, და იქმნა სეტყუად და ცეცხლი, შეერთებული სისხლითა, და მოვიდა ქუეყანად, და მესამედი ქუეყანისად დაიწუა და მესამედი ხეთად დაიწუა და ყოველივე თივად ნედლი დაიწუა. 8. და მეორემან ანგელოზმან დასცა საყვრსა და, ვითარცა მთად დიდი, მოტყინარე ცეცხლითა, შთავარდა ზღუად, და მესამედი ზღვსად იქმნა სისხლ, 9. და მოსწყდა მესამედი დაბადებულთა ზღვსათად, რომელთა თანა არს სული, და მესამედი ნავთად განიხრწნა. 10. და მესამემან ანგელოზმან დასცა, და გარდამოვარდა ზეცით ვარსკულავი დიდი, მოტყინარე ვითარცა ლამპარი, და დავარდა მესამედსა ზედა მდინარეთასა და წყაროთა ზედა წყალთასა. 11. და სახელი ვარსკულავისად მის არს აფსინთი. და გარდაიქცა მესამედი წყალთად აფსინთად, და მრავალნი კაცთაგანნი მოსწყდეს წყალთა მიერ, რამეთუ

დამწარდეს. 12. და მეოთხემან ანგელოზმან დასცა საყვრსა, და იწყლა მესამედი მზისად და მესამედი მთოვარისად და მესამედი ვარსკულავთად, რადთა დაბნელდეს მესამედი მათი, და მესამედი მათი არღარა გამოჩნდეს. და დღე და ღამე ეგრეთვე.

13. და ვიხილე და მესმა ერთისა არწივისა მფრინვალისად ჰაერთა შინა, რომელი იტყოდა ჳმითა დიდითა: ვად არს, ვად არს, ვად არს მკვდრთა ქუეყანისათა სხუათა მათ ჳმათაგან საყვრთადსა სამთა მათ ანგელოზთა, რომელთა ეგულები ჳმობად!

თავი 9

1. და მეხუთემან ანგელოზმან დასცა საყვრსა, და ვიხილე ვარსკულავი, რომელი გარდამოვარდა ზეცით ქუეყანად, და მიეცა მას კლიტე ჯურღმულისა მის უფსკრულისად. 2. და აღწდა კუამლი ჯურღმულისა მისგან, ვითარცა კუამლი ცეცხლისა მოტყინარისად, და დაბნელდა მზე და ჰაერი კუამლისა მისგან ჯურღმულისა. 3. და კუამლისა მისგან გამოვიდეს მკალნი ქუეყანად. და მიეცა მათ ჳელმწიფებად, ვითარცა აქუს ჳელმწიფებად ღრიაკალთა ქუეყანისათა. 4. და ითქუა მათა მიმართ, რადთა არა ავნონ თივასა ქუეყანისასა, არცა ყოველსა მწუანვილსა, არცა ხეთა, არამედ კაცთა, რომელთა არა აქუს ბეჭედი ღმრთისად შუბლთა ზედა მათთა. 5. და მიეცა მათ, რადთა არა მოკლნენ იგინი, არამედ რადთა იტანჯნენ ხუთ თუე. და ტანჯვად მათი, ვითარცა ტანჯვად ღრიაკალისად, რაჟამს უცის კაცსა. 6. და მათ დღეთა შინა ეძიებდენ კაცნი სიკუდილსა და ვერ პოონ, და სუროდის მოკუდომად და ივლტოდის მათგან სიკუდილი. 7. და მსგავსებად იგი მკალთად ესევითარი იყო: მსგავს იყვნეს ცხენთა, განმზადებულთა ბრძოლად. და თავთა ზედა მათთა, ვითარცა გვრგვნი ოქროდსანი, და პირნი მათნი, ვითარცა პირნი კაცთანი. 8. და აქუნდა თმები, ვითარცა თმანი დედათანი; და კბილნი მათნი, ვითარცა ლომთანი იყვნეს. 9. და აქუნდა ჯაჭუები, ვითარცა ჯაჭუები რკინისად, და ჳმად ფრთეთა მათთად, ვითარცა ჳმად ეტლთა ცხენთა მრავალთად, რომელნი რბიოდნიან ბრძოლად. 10. და აქუს კუდები, მსგავსი ღრიაკალთად და საწერტელები. და კუდებითა მათითა აქუს ჳელმწიფებად ვნებად კაცთა ხუთ თუე. 11. და აქუს მათ ზედა მეფედ ანგელოზი იგი უფსკრულისად. სახელი მისი ებრაელებრ: ავადონ, ხოლო ბერძლებრ აქუს სახელი აპოლიონ. 12. ერთი იგი ვაებად წარჳდა. აჰა ესერა მოვლენ ორნიღა ვაებანი შემდგომად ამისა.

13. მეექუსემან ანგელოზმან დასცა საყვრსა თჳსსა, და მესმა ჳმად ერთი ოთხთა მათ რქათაგან საკურთხეველისა მის ოქროდსათა, რომელ არს წინაშე ღმრთისა, 14. რომელი ეტყოდა მეექუსესა მას ანგელოზსა, ვითარმედ: რომელსა-ეგე გაქუს საყვრი, განჳსნენ ოთხნი იგი ანგელოზნი, რომელნი შეკრულ არიან მდინარესა მას ზედა დიდსა ევფრატსა. 15. და განიჳსნენ ოთხნი იგი ანგელოზნი, განმზადებულნი ჟამისა მისთჳს და დღისა და თჳსა და წელიწადისა, რადთა მოსრან მესამედი კაცთად. 16. და რიცხჳ მჳედრობათად მათ ცხენთად ბევრნი ბევრთანი, მესმა რიცხჳ მათი. 17. და ესრეთ ვიხილენ ცხენნი იგი ხილვითა; და მსხდომარეთა მათ ზედა აქუნდა ჯაჭუები ცეცხლისა და ვაკინთისა და წუმწუბის სახენი; და თავნი ცხენთანი, ვითარცა თავნი ლომთანი; და პირთა მათთაგან გამოვალს ცეცხლი და კუამლი და წუმწუბად. 18.

სამთა ამათ წყლულებათაგან მოსწყდა მესამედი კაცთად - ცეცხლისაგან და კუამლისა და წუმწუბისა, რომელ-იგი გამოვიდოდეს პირთაგან მათთა. 19. რამეთუ კელმწიფებად იგი ცხენთად მათ პირთა შინა მათთა არს და კუდთა, რამეთუ კუდნი მათნი მსგავს არიან გუელთა, და აქუს თავები და მით ავნებენ. 20. და სხუათა მათ კაცთა, რომელნი-იგი არა მოიკლნეს ამათ წყლულებათაგან, არა შეინანეს მათ საქმეთაგან კელთა მათთადსა, რადთამცა არა თაყუანის-სცემდეს ეშმაკთა და კერპთა ოქროდსა და ვეცხლისა და ქვისა და შეშისათა, რომელთა ვერცა ხედვად ძალ-უც, ვერცა სმენად, ვერცა სლვად. 21. და არა შეინანეს კაცის-მკლველობათა მათთაგან და არცა მწამლველობათა მათთაგან, არცა სიძვისა მათისაგან, არცა მპარაობათა მათთაგან.

თავი 10

1. და ვიხილე ანგელოზი ძლიერი, გარდამომავალი ზეცით, და ემოსა ღრუბელი; და ირისე, რომელ არს მშულდი ცისად ბერძლებრ, იყო თავსა ზედა მისსა; და პირი მისი, ვითარცა მზე; და ფერკნი მისნი, ვითარცა სუეტნი ცეცხლისანი. 2. და აქუნდა კელთა მისთა წიგნი განლებული. და დადვა ფერკი მისი მარჯუენე ზღუასა ზედა და მარცხენე - ქუეყანასა ზედა. 3. და ჳმა-ყო ჳმითა დიდითა, ვითარცა ლომი რად ყვრინ. და რაჟამს ჳმა-ყო, თქუნეს შუდთა ქუხილთა ჳმანი მათნი. 4. და რაჟამს თქუნეს შუდთა მათ ქუხილთა, მეგულებოდა წერად. და მესმა ჳმად ზეცით, რომელი მეტყოდა: დაჰბეჭდე, რად-ეგე თქუნეს შუდთა მათ ქუხილთა, და ნუ დასწერ. 5. და ანგელოზმან მან, რომელი-იგი ვიხილე ქუეყანასა ზედა და ზღუასა ზედა მდგომარე, აღილო კელი თუსი მარჯუენე ზეცად. 6. და ფუცა მისა, რომელი-იგი ცხოველ არს უკუნითი უკუნისამდე, რომელმან დაჰბადა ცად და რად არს მას შინა, და ქუეყანად და რად არს მას შინა, და ზღუად და რად არს მას შინა, ვითარმედ: ჟამი არღა იყოს. 7. არამედ დღეთა მათ ჳმისა მეშუდისა ანგელოზისა, რომელსა ეგულების დაცემად საყვრისა, და აღესრულა საიდუმლოდ ღმრთისად, ვითარცა ახარა მონათა თუსითა წინაღსწარმეტყუელთა. 8. და ჳმად იგი, რომელი მესმა პირველ, კუალად მეტყოდა მე, ვითარმედ: წარვედ და აღილე წიგნი იგი განლებული კელთა შინა ანგელოზისა მის, მდგომარისა ზღუასა ზედა და ჳმელსა. 9. და წარვედ ანგელოზისა მის და ვარქუ მას მოცემად ჩემდა წიგნი იგი. და მრქუა მე, ვითარმედ: აღილე და შეჭამე წიგნი ესე, და დაამწაროს მუცელი შენი, არამედ პირსა შენსა ტკბილ იყოს ვითარცა თაფლი. 10. და აღვიდე წიგნი იგი კელთაგან ანგელოზისათა და შევჭამე. და იყო პირსა შინა ჩემსა ტკბილ ვითარცა თაფლი. და რაჟამს შევჭამე იგი, დაამწარა მუცელი ჩემი. 11. და მრქუა მე: ჯერ-არს შენდა კუალად წინაწარმეტყუელებად ერთა ზედა და წარმართთა და ენათა და მეფეთა ქუეყანისათა.

თავი 11

1. და მომეცა მე ლერწამი, მსგავსი კუერთხისად, და მრქუა: აღდეგ და განზომე ტაძარი ღმრთისად და საკურთხეველი და თაყუანის-მცემელნი მას შინა. 2. და ეზოდ იგი, რომელი არს გარეგან ტაძრისა, განავდე გარე და ნუ განჰზომ მას, რამეთუ მიეცა იგი წარმართთა, და ქალაქი იგი წმიდად დათრგუნონ

ორმეოცდარე თთუე 3. და მივსცე ორთა მათ მოწამეთა ჩემთა, და წინაწარმეტყუელებდენ ათას ორას და სამეოც დღე, შემოსილნი ძაძითა. 4. ესენი არიან ორნი იგი ზეთისხილნი და ორნი სასანთლენი, მდგომარენი წინაშე უფლისა ყოვლისა ქუეყანისა. 5. და რომელსა უნდეს ვნებად მათა, ცეცხლი გამოვალს პირისაგან მათისა და შესჭამს მტერთა მათთა; და რომელსაცა ენებოს ვნებად მათი, ესრეთ ჯერ-არს მოკუდომად მისი. 6. ამათ აქუს კელმწიფებად დაწშვად ცათა, რადთა არა წჷმდეს დღეთა მათ წინაწარმეტყუელებისა მათისათა; და კელმწიფებად აქუს წყალთა ზედა, რადთა გარდააქციონ სისხლად და რადთა შემუსრონ ქუეყანად, რაოდენ-გზისცა ენებოს, ყოვლითავე წყლულებითა. 7. და რაჟამს აღასრულონ წამებად მათი, მკვეცმან მან, რომელი აღმოვალს უფსკრულით, ბრძოლა-ყოს მათ თანა და სძლოს და მოკლნეს იგინი. 8. და მძორები მათი უბანთა ზედა ქალაქისა მის დიდისათა, რომელსა ეწოდების სულიერად სოდომი და ეგვიპტე, სადა-იგი უფალი მათი ჯუარს-ეცუა. 9. და იხილონ ერთა და ტომთა და ენათა და წარმართთა მძორები მათი სამ დღე და ნახევარ, და არა უტეონ მძორებსა მათსა დადებად სამარებსა შინა. 10. და მკვდრთა ქუეყანისათა განიხარონ მათ ზედა და იშუებდენ და ძღუენი მისცენ ურთიერთას, რამეთუ ამათ ორთა წინაღწარმეტყუელთა ტანჯნეს მკვდრნი ქუეყანისანი. 11. და შემდგომად სამისა მის და ნახევრისა დღისა სული ღმრთისად ცხოველი შევიდა მათ თანა; და აღდგეს ფერკთა ზედა მათთა. და შიში დიდი დაეცა მათ ზედა, რომელნი ჰხედვიდეს მათ. 12. და მესმა კმად დიდი ზეცით, რომელი ეტყოდა მათ: აღმოვედით აქა! და აღვიდეს ზეცად ღრუბლითა. და იხილნეს იგინი მტერთა მათთა. 13. მას დღესა შინა იქმნა ძრვად დიდი, და მეთადი ქალაქისად დაეცა, და მოსწყდეს ძრვისა მისგან კაცნი შუდ ათასნი, და სხუანი იგი შეშინებულ იქმნეს და მისცეს დიდებად ღმერთსა ცათასა. 14. ვაებად იგი მეორე წარკდა, და აჰა ესერა ვაებად იგი მესამე მოვალს ადრე.

15. და მეშუდემან მან ანგელოზმან დასცა საყვრსა, და იქმნეს კმანი დიდნი ცათა შინა, რომელნი იტყოდეს: იქმნა სუფევად სოფლისად უფლისა ჩუენისად და ქრისტჷს მისისად. 16. და კუალად ოც და ოთხნი იგი მღდელნი, რომელნი სხენან წინაშე საყდარსა ღმრთისასა საყდართა ზედა მათთა, დავარდეს პირსა ზედა და თაყუანის-სცეს ღმერთსა, 17. და თქუეს: გმადლობთ შენ, უფალო ღმერთო, ყოვლისა მპყრობელო, რომელი ხარ, და რომელი-ეგე იყავ, რამეთუ მიიღე ძალი ეგე შენი დიდი და ჰსუფევ. 18. და წარმართნი განრისხნეს. და მოვიდა რისხვად შენი და ჟამი მკუდართა შჯისად, და მიცემად სასყიდელი მონათა შენთა - წინაღწარმეტყუელთა და წმიდათა და მოშიშთა სახელისა შენისათა, მცირეთა და დიდთა.

19. და განელო ტაძარი ღმრთისად ცათა შინა, და იხილვა კიდობანი იგი აღთქუმისა ღმრთისად ტაძარსა შინა მისსა. და იქმნეს ელვანი და ქუხილნი და კმანი და სეტყუად დიდი.

თავი 12

1. და სასწაული დიდი გამოჩნდა ცათა შინა: დედაკაცი, რომელსა ემოსა მზე, და მთოვარე იყო ქუეშე ფერკთა მისთა, და თავსა ზედა მისსა გვრგვნი ვარსკულავთა ათორმეტთად, 2. და მუცლად-ელო და ღაღადებდა, რამეთუ

ელმოდა და იგუემებოდა შობად. 3. და იხილვა სხუად სასწაული ცათა შინა: და აჰა ვეშაპი ცეცხლისად დიდი, რომელსა ედგნეს თავნი შუდნი და რქანი ათნი, და თავთა ზედა მისთა შუდნი გვრგვინი. 4. და კუდი მისი მიითრევდა მესამედსა ვარსკულავთა ცისათა, და გარდამოყარნა იგინი ქუეყანად. და ვეშაპი იგი დგა წინაშე დედაკაცისა მის, რომელსა ეგულებოდა შობად, რადთა ოდეს შვეს, შთანთქას შვილი მისი. 5. და შვა მან ძე წული, რომელსა ეგულების მწყსად ყოველთა წარმართთად კუერთხითა რკინისადთა, და წარტაცებულ იქმნა შვილი მისი ღმრთისა მიმართ და საყდრისა მიმართ მისისა. 6. და დედაკაცი იგი ივლტოდა უდაბნოდ, სადა-იგი აქუს მუნ ადგილი განმზადებული ღმრთისა მიერ, რადთა მუნ გამოზარდონ იგი ათას ორას და სამეოც დღე. 7. და იქმნა ბრძოლად ცათა შინა: მიქაელ და ანგელოზნი მისნი ჰბრძოდეს ვეშაპსა მას, და ვეშაპი და ანგელოზნი მისნი ებრძოდეს მათ. 8. და ვერ შეუძლო და არცაღა ეპოვა მას ადგილი ცათა შინა. 9. და გარდამოვარდა ვეშაპი იგი დიდი, გუელი დასაბამისად, რომელსა ეწოდების ეშმაკი და სატანა, რომელი აცთუნებს ყოველსა სოფელსა; გარდამოვარდა ქუეყანად და ანგელოზნი მისნი მის თანა გარდამოცვვეს. 10. და მესმა ჳმად დიდი ცათა შინა, რომელი იტყოდა, ვითარმედ: აწ იქმნა მაცხოვარებად და ძალი და სუფევად ღმრთისა ჩუენისად და ჳელმწიფებად ქრისტეს მისისად, რამეთუ გარდამოვარდა შემასმენელი ძმათა ჩუენთად, რომელი შეასმენდა მათ წინაშე ღმრთისა ჩუენისა დღე და ღამე. 11. და მათ სძლეს მას სისხლითა მით კრავისადთა და სიტყვთა წამებისა მისისადთა და არა შეიყუარნეს სულნი მათნი ვიდრე სიკუდილადმდე. 12. ამისათჳს იხარებდით ცანი და ყოველნი დამკვდრებულნი მას შინა. ვად არს ქუეყანისა და ზღვსა, რამეთუ გარდამოვარდა ეშმაკი თქუენდა მომართ სავსე გულისწყრომითა დიდითა, რამეთუ უწყის, ვითარმედ მცირედი ჟამი უც მას.

13. და რაჟამს იხილა ვეშაპმან მან, ვითარმედ გარდამოვარდა ქუეყანად, დევნა-უყო დედაკცსა მას, რომელმან შვა ძჳ იგი წული. 14. და მიეცნეს დედაკაცსა მას ორნი ფრთენი არწივისა მის დიდისანი, რადთა ფრინვიდეს უდაბნოდ ადგილსა მისსა, რადთა გამოიზარდოს მუნ წელსა და წელთა და კერძოსა წელიწდისასა პირისაგან გუელისა მის. 15. და აღმოასხა გუელმან მან პირისაგან თჳსისა წყალი, ვითარცა მდინარე, შემდგომად დედაკაცისა მის, რადთამცა წარილო დედაკაცი იგი მდინარემან მან. 16. და შეეწია ქუეყანად დედაკაცსა მას. და აღალო ქუეყანამან პირი თჳსი და შთანთქა მდინარე იგი, რომელი აღმოასხა ვეშაპმან მან პირით თჳსით. 17. და განრისხნა ვეშაპი იგი დედაკაცისა მისთჳს და წარვიდა ბრძოლის-ყოფად სხუათა მათ თანა თესლისა მისისათა, რომელნი იმარხვენ მცნებასა ღმრთისასა და აქუს წამებად იესუდსი.

თავი 13

1. და დავდევ მე ქჳშასა ზედა ზღვსასა და ვიხილე მწეცი ერთი აღმომავალი ზღვთ, რომელსა აქუნდეს ათნი რქანი და შუდნი თავნი, და რქათა ზედა მისთა ათნი გვრგვინი, და თავთა ზედა მისთა სახელნი გმობისანი. 2. და მწეცი იგი, რომელ ვიხილე, იყო მსგავსი ვეფხისად, და ფერკნი მისნი, ვითარცა დათჳსანი, და პირი მისი, ვითარცა პირი ლომისად. და მისცა მას ვეშაპმან მან ძალი თჳსი და საყდარი თჳსი და ჳელმწიფებად დიდი. 3. და ერთი თავთა მისთაგანი, რომელი-იგი დაკლულ იყო სიკუდილად, და წყლულებად იგი სიკუდილისა მისისად განიკურნა. და დაუკვრდა ყოველსავე ქუეყანასა მწეცისა მისთჳს. 4. და

თაყუანის-სცეს ვეშაპსა მას, რომელმანცა მისცა ჳელმწიფებად იგი მკეცსა მას; და თაყუანის-სცეს მკეცსა და იტყოდეს: ვინ არს მსგავს მკეცისა მის? ვინ შემძლებელ არს ბრძოლად მისა? 5. და მიეცა მას პირი დიდადმეტყუელი და მგმობარი, და მიეცა მას ჳელმწიფებად ყოფად ბრძოლისა ორმეოც და ორ თთუე. 6. და ალალო პირი თვისი გმობად ღმრთისა მიმართ, გმობად სახელისა მისისა და სამკვდრებელისა მისისა, და ცათა შინა დამკვდრებულთა მათ. 7. და მიეცა მას ბრძოლისაცა ყოფად წმიდათა მიმართ და ძლევად მათდა; მიეცა მას ჳელმწიფებად ყოველსა ზედა ჳომსა და ერსა, და ენასა და ნათესავსა. 8. და თაყუანის-სცენ მას ყოველთა მკვდრთა ქუეყანისათა, რომელთა სახელები არა დაწერილ არს დასაბამითგან სოფლისადათ წიგნსა მას ცხორებისასა კრავისა მის დაკლულისა. 9. რომელსა ჳქონან ყურნი, ისმინენ. 10. რომელსა აქუს ტყუეობად, წარვალს ტყუეობად; რომელი მახვლითა ჯერ-არს მისი მოკლვად, მახვლითა თვისითა მოიკლას. აქა არს მოთმინებად და სარწმუნოებად წმიდათად.

11. და ვიხილე სხუად მკეცი, აღმომაგალი ქუეყანით, და აქუნდეს რქანი, მსგავსნი კრავისა, და ზრახვიდა, ვითარცა ვეშაპი. 12. და ჳელმწიფებასა პირველისა მის მკეცისასა ყოველსა იქმნ წინაშე მისსა და ჳყოფდა ქუეყანასა და ყოველთა მკვდრთა მისთა, რადთა თაყუანის-სცენ მკეცსა მას პირველსა, რომლისა წყლულებად სიკუდილისა მისისად განიკურნა. 13. და იქმნ სასწაულთა დიდთა, და რადთა ცეცხლი გარდამოკდეს ზეცით წინაშე კაცთა. 14. და აცთუნებს მკვდრთა მათ, რომელნი არიან ქუეყანასა ზედა, სასწაულთა მათთვს, რომელ მიეცნეს მას ქმნად წინაშე მკეცისა მის, და ეტყვს მკვდრთა ქუეყანისათა, რადთა ქმნან ხატი მკეცისად მის, რომელსა-იგი აქუნდა წყლულებად და ცხოვნდა მახვლისგან. 15. და მიეცა მას სული მიცემად ხატსა მას მკეცისასა, რადთა იტყოდის ხატი მკეცისად მის და ქმნას. ყოველნი, რომელთა არა თაყუანის-სცენ ხატსა მკეცისასა, მოიკლნენ. 16. და ყვნეს ყოველნივე - მცირენი და დიდნი, და მდიდარნი და გლახაკნი, და აზნაურნი და მონანი, - რადთა მიიღონ ბეჭედი ჳელსა მათსა მარჯუენესა ზედა, ანუ შუბლსა ზედა მათსა. 17. და რადთა არავის ჳელ-ეწიფებოდის სყიდად, ანუ განსყიდად, გარნა რომელთა აქუნდეს ბეჭედი სახელისა მკეცისა მის, ანუ რიცხვ სახელისა მისისად. 18. აქა არს სიბრძნე; რომელსა აქუს გონებად, აღიპყარნ რიცხვ იგი მკეცისად, რამეთუ რიცხვ კაცისად არს რიცხვ მისი ექუსას სამეოც და ექუს.

თავი 14

1. და ვიხილე, და აჰა კრავი იგი მდგომარე მთასა ზედა სიონსა, და მის თანა რიცხვ ას ორმეოც და ოთხი ათასი, რომელთა აქუნდა სახელი მისი და სახელი მამისა მისისად დაწერილი შუბლთა ზედა მათთა. 2. და მესმა ზეცით ჳმად, ვითარცა ჳმად წყალთა მრავალთად და ვითარცა ჳმად ქუხილისა დიდისად; და ჳმად იგი, რომელი მესმა, ვითარცა მეათძალეთად, რომელნი სცემდეს ათძალთა მათთა. 3. და გალობდეს გალობასა ახალსა წინაშე საყდრისა და წინაშე ოთხთა მათ ცხოველთა და მღდელთასა. და ვერვინ შემძლებელ იყო ცნობად გალობისა მის, გარნა ას ორმეოც და ოთხნი იგი ათასნი სყიდულნი ქუეყანისაგან. 4. ესენი არიან, რომელნი-იგი დედათა თანა არა შეიგინნეს, რამეთუ ქალწულ არიან; ესენი არიან, რომელნი შეუდგენ კრავსა მას, სადაცა ვიდოდის; ესენი იესუდს მიერ სყიდულ არიან კაცთაგან შესაწირავად ღმრთისა

და კრავისა. 5. და არა იპოვა პირსა მათსა ტყუვილი, რამეთუ უბიწო არიან წინაშე საყდრისა ღმრთისაჲსა.

6. და ვიხილე ანგელოზი მფრინვალე შორის ცისა და ქუეყანისა, და აქუნდა სახარებად საუკუნოდ ხარებად მკვდრთა ქუეყანისათა და ყოველსა ერსა ზედა და ტომთა, და ენათა და წარმართთა. 7. იტყოდა კმითა დიდითა: გემინოდენ უფლისა და მიეცით მას დიდებად, რამეთუ მოვიდა ჟამი სასჯელისა მისისაჲ, და თაყუანის-ეცით მას, რომელმან ქმნა ცად და ქუეყანად, და ზღუად და წყარონი წყალთანი. 8. და სხუად, მეორე ანგელოზი შეუდგა მას და იტყოდა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი იგი დიდი, რამეთუ ღვინისა მისგან გულის-წყრომისა სიძვისა მისისა ასუა ყოველთა წარმართთა. 9. და სხუად ანგელოზი მესამე შეუდგა მას და იტყოდა კმითა დიდითა: რომელმანცა თაყუანის-სცეს მკეცსა მას და ხატსა მისსა და მიიღოს ბეჭედი შუბლსა მისსა, ანუ კელსა მისსა, 10. მანცა სუას ღვინისა მისგან გულისწყრომისა ღმრთისა, რომელი-იგი წდებულ არს ურწყულად სასუმელსა მას შინა რისხვისა მისისასა, და იტანჯოს ცეცხლითა და წუმწუბითა წინაშე წმიდათა ანგელოზთა და წინაშე კრავისა. 11. და კუამლი ტანჯვისა მისისაჲ უკუნითი უკუნისამდე აღვიდოდის, და არა აქუნდეს განსუენებად დღე და ღამე, რომელთაცა თაყუანის-სცენ მკეცსა მას და ხატსა მისსა, ანუ მიიღონ ბეჭედი სახელისა მისისაჲ. 12. აქა არს მოთმინებად წმიდათად, რომელთა დაიცვნენ მცნებანი ღმრთისანი და სარწმუნოებად იესურსი.

13. და მესმა კმად ზეცით, რომელი მეტყოდა, ვითარმედ: დაწერე: ნეტარ არიან მკუდარნი იგი, რომელნი უფლისა მიერ მოკუდენ ამიერიითგან. იტყუს სული: ჰე, რადთა განისუენონ შრომათაგან მათთა, და საქმე მათი შეუდგეს მათ თანა.

14. და ვიხილე, და აჰა ღრუბელი სპეტაკი, და ღრუბელსა მას ზედა მჯდომარე, მსგავსი ძისა კაცისაჲ. და აქუნდა თავსა ზედა თვსსა გვრგვნი ოქროსაჲ და კელთა მისთა მანგალი აღლესული. 15. და სხუად ანგელოზი გამოვიდა ტაძრისაგან და კმა-უყო კმითა დიდითა მჯდომარესა მას ღრუბელსა ზედა: მიყავ მანგალი ეგე შენი და მომკე, რამეთუ მოვიდა ჟამი მკისაჲ, და განკმა სამკალი იგი ქუეყანისაჲ. 16. და მიყო მჯდომარემან მან ღრუბელსა ზედა მანგალი თვსი ქუეყანად და მომკო ქუეყანად. 17. და სხუად ანგელოზი გამოვიდა ტაძრისა მისგან ზეცათაჲსა, და აქუნდა მასცა მანგალი მახული. 18. და სხუად ანგელოზი გამოვიდა საკურთხეველისაგან, რომელსა აქუნდა კელმწიფებად ცეცხლსა ზედა და კმა-უყო კმითა დიდითა, რომელსა-იგი აქუნდა მანგალი მახული, ვითარმედ: მიყავ მანგალი ეგე მახული და მოისთულენ ტევანნი იგი ვენაჰისა მის ქუეყანისანი, რამეთუ დამწიფებულ არს ყურძენი იგი ქუეყანისაჲ. 19. და გამოიღო ანგელოზმან მან მანგალი თვსი ქუეყანად და მოკრიბა ვენაჰი ქუეყანისაჲ და შთადვა საწნეხელსა მას გულისწყრომისა ღმრთისა დიდისასა. 20. და დაიწინხა საწნეხელი იგი გარემე ქალაქისა, და გამოკდა სისხლი საწნეხელისა მისგან ვიდრე აღვირადმდე ცხენთა ათას ექუსასით უტევანით შორს.

თავი 15

1. და ვიხილე სხუად სასწაული ცათა შინა დიდი და საკვრველი: ანგელოზნი შვდნი, რომელთა აქუნდეს შვდნი იგი წყლულებანი უკუანადსკნელნი, რამეთუ

მათ წყლულებათა ზედა აღესრულა გულისწყრომად ღმრთისად. 2. და ვიხილე, ვითარცა ზღუად ჭიქისად, შერეული ცეცხლითა. და რომელთაცა სძლიან ხატსა მას და მკეცსა და რიცხუსა მას სახელისა მისისასა, მდგომარე იყვნეს ზღუასა მას ზედა ჭიქისასა და აქუნდა ათბალები ღმრთისად. 3. და გალობენ გალობასა მოსეს, მონისა ღმრთისასა, და გალობასა მას კრავისასა და იტყვიან: დიდ და საკვრველ არიან საქმენი შენნი, უფალო ღმერთო, ყოვლისა მპყრობელო; მართალ და ჭეშმარიტ არიან გზანი შენნი, მეუფეო წმიდათაო. 4. ვინ არა შეუშინდეს, უფალო, და ადიდებდეს სახელსა შენსა? რამეთუ შენ მხოლოდ ხარ წმიდა, და ყოველნი წარმართნი მოვიდენ და თაყუანის-გცენ წინაშე შენსა, რამეთუ სიმაღლენი შენნი გამოცხადნეს.

5. და შემდგომად ამისა ვიხილე, რამეთუ განელო ტაძარი კარვისად მის საწამებელისად ცათა შინა. 6. და გამოვიდეს შუდნი იგი ანგელოზნი, რომელთა აქუნდეს შუდნი იგი წყლულებანი, რომელთა ეძოსა სამოსელი სელისად წმიდად და ბრწყინვალე, და მკერდთა მათთა ზედა ერცყა სარტყელები ოქროდსად. 7. და ერთმან ოთხთა მათ ცხოველთაგანმან მისცნა შუდთა მათ ანგელოზთა შუდნი ლანკნანი ოქროდსანი, სავსენი გულის-წყრომითა ღმრთისადთა, რომელი-იგი ცხოველ არს უკუნითი უკუნისამდე. 8. და აღივსო ტაძარი იგი კუამლითა დიდებისაგან ღმრთისა და ძლიერებისაგან მისისა. და ვერვინ შემძლებელ იყო შესღვად ტაძარსა, ვიდრემდის აღესრულნეს შუდნი იგი წყლულებანი შუდთა მათ ანგელოზთანი.

თავი 16

1. და მესმა ჳმად დიდი, რომელი ეტყოდა შუდთა მათ ანგელოზთა, ვითარმედ: წარვედით და დასთხიენით შუდნი ეგე ლანკნანი გულისწყრომისა ღმრთისანი ქუეყანასა ზედა. 2. და ერთი იგი წარვიდა და დასთხია ლანკნად თჳსი ქუეყანასა ზედა, და იქმნა შალალი ბოროტი კაცთა ზედა, რომელთაცა აქუნდა ბეჭედი იგი მკეცისად მათ ზედა; და თაყუანის-სცემდეს ხატსა მისსა. 3. და მეორემან ანგელოზმან დასთხია ზღუასა ზედა, და იქმნა სისხლი, ვითარცა მკუდრისად; და ყოველი სული, რომელი იყო ზღუასა შინა, მოკუდა. 4. და მესამემან დასთხია მდინარეთა ზედა და წყაროთა ზედა წყალთასა, და გარდაიქცეს სისხლად. 5. და მესმა ანგელოზისა მისგან წყალთაგანსა, რომელი იტყოდა: მართალ ხარ, რომელი-ეგე ხარ და იყავ წმიდა, რამეთუ ესე საჯე. 6. რამეთუ სისხლი წმიდათად და წინაწარმეტყუელთად დასთხიეს, და სისხლი ასუ მათ, რამეთუ ღირს არიან. 7. და მესმა საკურთხეველისად, რომელი იტყოდა: ჰე, უფალო ღმერთო, ყოვლისამპყრობელო, მართალ და ჭეშმარიტ არიან საშჯელნი შენნი. 8. და მეოთხემან ანგელოზმან დასთხია ლანკნად თჳსი მზესა ზედა, და მიეცა მას ცეცხლითა დაწუვად კაცთა. 9. და დაიწუნეს კაცნი სიციხითა დიდითა; და ჰგმობდეს კაცნი სახელსა ღმრთისასა, რომელსა-იგი აქუს კელმწიფებად წყლულებათა ზედა მათთა, და არა შეინანეს, რადთამცა მისცეს მას დიდებად. 10. და მეხუთემან დასთხია საყდარსა მას ზედა მკეცისა მის, და იქმნა მეუფებად მისი დაბნელებულ, და იცოხნიდეს ენათა თჳსთა ტკივილისაგან. 11. და ჰგმობდეს ღმერთსა ცათასა ტკივილთა მათთაგან და წყლულებათა, და არა შეინანეს საქმეთა მათთაგან. 12. და მეექუსემან დასთხია მდინარესა ზედა დიდსა ევფრატსა, და განჳმა წყალი მისი, რადთა განემზადოს გზად მეფეთად მათ, აღმოსავალით მზისადთ მომავალთად. 13. და ვიხილენ

პირისაგან ვეშაპისა და პირისაგან მკვეცისა და პირისაგან ცრუწინადწარმეტყუელისა მის სულნი არაწმიდანი სამნი, ვითარცა მყუარნი. 14. რამეთუ არიან სულნიცა საეშმაკონი, მოქმედნი სასწაულთანი, რომელნი გამოვლენ მეფეთა ზედა ყოვლისა ქუეყანისათა შემოკრებად მათდა ბრძოლასა მას დიდისა მის დღისა ღმრთისა ყოვლისა მპყრობელისასა. 15. აჰა ესერა მოვალ, ვითარცა მპარავი. ნეტარ არს, რომელმან იღუძოს და დაიმარხოს სამოსელი თვისი, რადთა არა შიშულად ვიდოდის, და ჰხედვიდენ უშუერებასა მისსა. 16. და შემოკრიბნა იგინი ადგილსა მას, რომელსა ეწოდების ებრაელებრ მაგედონ. 17. და მეშუდემან მან ანგელოზმან დასთხია ლანკნად თვისი ჰაერსა ზედა, და გამოვდა ჰმად დიდი ტადრისაგან ზეცათაგან და საყდრისაგან, რომელი იტყოდა, ვითარმედ: იქმნა. 18. და იქმნეს ელვანი და ქუხილნი და ჰმანი და ძრვად დიდი, რომელ არა ქმნულ არს, ვინადთგან კაცნი დაებადნეს ქუეყანასა ზედა, ესევეთარი ძრვად, ესრეთ დიდი. 19. და განიყო ქალაქი იგი დიდი სამად, და ქალაქნი წარმართთანი დაეცნეს, და ბაბილოვნი დიდი მოკსენებულ იქმნა წინაშე ღმრთისა მიცემად მისა სასუმელი იგი ღვინსად გულისწყრომისა რისხვისა მისისად. 20. და ყოველივე ჭალაკი ლტოლვილ იქმნა, და მთანი არა იპოვნეს. 21. და სეტყუად დიდი მოვიდა ზეცით კაცთა ზედა და გმეს კაცთა სახელი ღმრთისად წყლულებისა მისგან სეტყვსა მის, რამეთუ დიდ არს წყლულებად მისი ფრიად.

თავი 17

1. და მოვიდა ერთი შუდთა მათ ანგელოზთაგანი, რომელთა აქუნდა შუდი იგი ლანკნები, და იტყოდა ჩემ თანა და თქუა: მოვედ და გიჩუენო შენ საშუელი იგი მეძვისა მის დიდისად, რომელი-იგი ზის წყალთა მათ ზედა მრავალთა, 2. რომლისა თანა ისიძვეს ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა, და დაითრვნეს მკვდრნი ქუეყანისანი ღვინსა მისგან სიძვისა მისისა. 3. და წარმიყვანა მე სულითა უდაბნოს, და ვიხილე დედაკაცი, მჯდომარე მკვეცსა ზედა წითელსა, სავსესა სახელებითა გმობისადთა, რომელსა ედგნეს შუდნი თავნი და ათნი რქანი. 4. და დედაკაცსა მას ემოსა პორფირი და ძოწეული, შემკული ოქროდთა და ქვითა პატიოსნითა და მარგალიტითა. და აქუნდა ჰელთა მისთა ბარძიმი ოქროდსად, სავსე საძაგელებითა და არაწმიდებითა სიძვისა ქუეყანისადთა. 5. და შუბლსა მისსა ზედა სახელი დაწერილი: საიდუმლოდ, ბაბილონი დიდი დედად მეძავთად და საძაგელებათა ქუეყანისათად. 6. და ვიხილე დედაკაცი იგი დამთრვალნი სისხლითა წმიდათადთა და სისხლითა მით მოწამეთა იესურსთადთა. და დამიკვრდა, ვიხილე რად იგი, საკვრველებითა დიდითა. 7. და მრქუა მე ანგელოზმან მან: რად დაგიკვრდა? მე გითხრა შენ საიდუმლოდ დედაკაცისად მის და მკვეცისად, რომელსა-იგი უტვრთავს, რომელსა ჰქონან შუდნი თავნი და ათნი რქანი. 8. მკვეცი ევე, რომელ იხილე, იყო და არა არს, და ეგულების აღმოსლვად უფსკრულით და წარსაწყმედელად წარსლვად. და დაუკვრდეს მკვდრთა ქუეყანისათა, რომელთა სახელები არა წერილ არს წიგნსა მას ცხორებისასა დასაბამითგან სოფლისადთ, რაჟამს-იგი ჰხედვიდენ, რამეთუ იყო მკვეცი იგი და არა არს, და მოვიდეს. 9. აქა არს გონებად, რომელსა აქუნდეს სიბრძნე. შუდნი იგი თავნი შუდნი მთანი არიან, რომელთა ზედა დედაკაცი ზის. 10. და მეფენი არიან შუდნი: ხუთნი იგი დაეცნეს, და ერთი არს, და სხუად იგი არღა მოსრულ არს, და მო-რად-ვიდეს, მცირედ ჯერ-არს მისი

ყოფად. 11. და მკვეცი იგი, რომელი იყო და არა არს, და ესე მერვე არს, და შვდთაგანი არს და წარსაწყმედელად წარვალს. 12. და ათნი იგი რქანი, რომელ იხილენ, ათნი მეფენი არიან, რომელთა მეფობად არლა მიუღია, არამედ კელმწიფებასა, ვითარცა მეფენი, ერთსა ჟამსა მიიღებენ მკვეცისა მის თანა. 13. ამათ ერთი ნებად აქუს და ძალსა და კელმწიფებასა მათსა მკვეცსა მისცემენ. 14. ესენი კრავსა მას ებრძოლნენ, და კრავმან სძლოს მათ, რამეთუ უფალი უფლებათად არს და მეუფე მეუფეთად, და მის თანა წოდებულნი იგი და რჩეულნი და მორწმუნენი.

15. და მრქუა მე: წყალნი იგი, რომელ იხილენ, ერნი არიან და წარმართნი და ენანი. 16. და ათნი იგი რქანი, რომელ იხილენ, და მკვეცი - მათ მოიძულონ მეძავი იგი, განრყუნილ და შიშუელ ყონ იგი, და კორცნი მისნი შეჭამნენ და იგი დაწუან ცეცხლითა. 17. რამეთუ ღმერთმან მოსცა გულთა მათთა ყოფად ნებისა მისისა და ყოფად ნებისა ერთისა და მიცემად მეფობად მათი მკვეცსა, ვიდრემდის აღესრულნენ სიჭყუანი ღმრთისანი. 18. და დედაკაცი იგი, რომელ იხილე, არს ქალაქი იგი დიდი, რომელსა აქუს მეფობად მეფეთად ქუეყანასა ზედა.

თავი 18

1. შემდგომად ამისა ვიხილე სხუად ანგელოზი, გარდამომავალი ზეცით, რომელსა აქუნდა კელმწიფებად დიდი. და ქუეყანად განათლდა დიდებისაგან მისისა. 2. და კმა-ყო კმითა დიდითა, ვითარმედ: დაეცა ბაბილონი დიდი, და იქმნა სამკვდრებელ ეშმაკთა, და საყოფელ ყოვლისავე სულისა არაწმიდისა, და საყოფელ ყოვლისა მფრინველისა არაწმიდისა და მოძულეებისა, 3. რამეთუ ღვინისა მისგან გულის-წყრომისა სიძვისა მისისა სუეს ყოველთა წარმართთა; და მეფეთა ქუეყანისათა მის თანა ისიძვეს, და ვაჭარნი ქუეყანისანი ძალისაგან სიბორგილისა მისისა განმდიდრდეს.

4. და მესმა სხუად კმად ზეცით, რომელი იტყოდა: გამოვედით მისგან, ერო ჩემო, რადთა არა ეზიარნეთ ცოდვათა მისთა, და წყლულებათა მისთაგან არა მიიღოთ. 5. რამეთუ მისწუდეს ცოდვანი მისნი ცადმდე, და მოიკსენნა ღმერთმან უსჯულოებანი მისნი. 6. მიაგეთ მას, ვითარცა-იგი მან მოგაგო, და შეკეცეთ ორკეცი იგი, ვითარცა მან ქმნა, და საქმეთა მისთაებრ ბარძიშსა შინა მისსა, რომელ გიწდია, უწდიეთ მას ორკეცი. 7. ვითარ-იგი ადიდა თავი თვისი და განცოფნა, ესეზომად მიეცა მას ტანჯვად და ტკივილი, რამეთუ გულსა თვისსა იტყვს, ვითარმედ: ვზი დედუფლად და ქურივ არა ვარ, და გლოვად არა ვიხილო. 8. ამისთვის ერთსა დღესა მოვიდენ წყლულებანი მისნი, სიკუდილი, გლოვად და სიყმილი, და ცეცხლითა დაიწუას, რამეთუ ძლიერ არს უფალი ღმერთი, რომელმან განიკითხა იგი. 9. და ტიროდიან და გოდებდენ მის ზედა მეფენი ქუეყანისანი, რომელთა მის თანა ისიძვეს და განკურდეს, რაჟამს კხედვიდენ კუამლსა მას კურვებისა მისისასა. 10. შორით მდგომარენი შიშისათვის ტანჯვისა მისისა იტყოდიან: ვად, ვად, ქალაქო დიდო ბაბილოვო, ქალაქო ძლიერო! რამეთუ ერთსა ჟამსა მოვიდა საშჯელი შენი. 11. და ვაჭარნი ქუეყანისანი ტიროდიან და იგლოვდენ მის ზედა, რამეთუ ტვრთსა მათსა არღარავინ იყიდდეს. 12. არღარა იყოს ტვრთები ოქროდსა და ვეცხლისად და ქვისა პატიოსნისა და მარგალიტისად და ბისონისა და პორფირისა და

მეწამულისა და ძოწეულისად და ყოველივე შეშად სულნელი და ყოველივე ჭურჭელი პილოდს-ძულისად, და ყოველივე ჭურჭელი შეშისა პატიოსნისად და რვალისა და რკინისა და მარმარილოდსა 13. და კილამონისა და საკუმეველნი და მიჰრონი და გუნდრუკი და ზეთი და სიმინდი და იფქლი და ცხოვარი და ზროხად და ცხენნი და ეტლნი და კორცნი და სულნი კაცთანი. 14. და ხილი გულის-თქუმისად სულისა შენისად წარვიდა შენგან და ყოველი პოხილი და ბრწყინვალე წარწდა შენგან, და ვერღარა ჰპოვნე ესე ყოველნი. 15. ვაჭარნი ამის ყოვლისანი, რომელნი განმდიდრდეს მისგან, შორს დადგენ შიშისათვს ტანჯვისა მისისა და ტიროდიან და იგლოვდენ 16. და იტყოდიან: ვად ქალაქი იგი დიდი, შემოსილი ბისონითა და პორფირითა და ძოწეულითა და შემკული ოქროდთა, და ქვითა პატიოსნითა და მარგალიტითა! 17. რამეთუ ერთსა ჟამსა განირყუნა ესოდენი იგი სიმდიდრე. და ყოველივე წყალთა ზედა მავალი და მენავენი, და რომელნიცა შურებიან ზღუასა ზედა, შორით დგეს. 18. და ხედვიდეს კუამლსა მას ჯურვებისა მისისასა და იტყოდეს: ვინ არს მსგავს ქალაქსა მას დიდსა?! 19. და დაისხეს მიწად თავთა ზედა მათთა და ღაღადებდეს ტირილით და გლოვით და იტყოდეს: ვად, ვად ქალაქი იგი დიდი, რომელსა შინა განმდიდრდეს ყოველნი, რომელთა აქუნდა ნავები ზღუასა შინა პატიოსნებისაგან მისისა! რამეთუ ერთსა ჟამსა აღოჰრდა. 20. იხარებდი მის ზედა, ცაო და წმიდანო მოციქულნო და წინაღსწარმეტყუელნო, რამეთუ საჯა ღმერთმან სასჯელი თქუენი მისგან.

21. და აღილო ერთმან ანგელოზმან ძლიერმან ქვად, ვითარცა წისქული დიდი, და შთააგდო იგი ზღუასა და თქუა: ესრეთ შთავარდეს ბაბილონ, ქალაქი იგი დიდი, და არღარა იპოოს. 22. და კმად მეთაძალეთად და მეწინწილეთად, და მესტვრეთად, და მესაყვრეთად არღარა ისმეს შორის შენსა, და ყოველი კელოვანი ყოვლისა კელოვნებისად არღარა იპოოს შენ შორის, და კმად წისქლისად არღარა ისმეს შენ შორის. 23. და ნათელი სანთლისად არღარა იხილვოს შენ შორის, და კმად სიძისა და სძლისად არღარა ისმეს შენ შორის, რამეთუ ვაჭარნი შენნი იყვნეს მთავარნი ქუეყანისანი, რამეთუ მწამლველობითა შენითა სცთეს ყოველნი წარმართნი. 24. და შენ შორის სისხლნი წინაწარმეტყუელთანი და წმიდათანი იპოვნეს და ყოველთა მოკლულთად ქუეყანასა ზედა.

თავი 19

1. შემდგომად ამისა მესმა, ვითარცა კმად დიდი ერისა მრავლისად ცათა შინა, რომელნი იტყოდეს: ალელუიად, მაცხოვარებად და ძალი და დიდებად ღმრთისა ჩუენისად! 2. რამეთუ ჭეშმარიტებით და სიმართლით არიან საშჯელნი მისნი, რამეთუ საჯა მეძავი იგი დიდი, რომელმან განხრწნა ქუეყანად სიძვითა თვსითა, და გამოიძია სისხლი მონათა თვსთად კელისაგან მისისა. 3. და მეორედ თქუეს: ალელუიად. და კუამლი მისი აღვალს უკუნითი უკუნისამდე. 4. და დავარდეს ოც და ოთხნი იგი მღდელნი და ოთხნი ცხოველნი და თაყუანის-სცეს ღმერთსა, მჯდომარესა საყდართა ზედა, და თქუეს: ამინ! ალელუიად!

5. და კმად გამოვიდა საყდრით, რომელი იტყოდა: აქებდით ღმერთსა ჩუენსა ყოველნი მონანი მისნი და მოშიშნი მისნი - მცირენი და დიდნი. 6. და მესმა ვითარცა კმად ერისა მრავლისად, და ვითარცა კმად წყალთა მრავალთად, და

ვითარცა ვმად ქუხილთა ძლიერთად, რომელნი იტყოდეს: ალელუია! რამეთუ სუფევს უფალი ღმერთი ჩუენი, ყოვლისა მპყრობელი. 7. ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ და მივსცეთ მას დიდებად, რამეთუ მოვიდა ქორწილი კრავისად, და ცოლმან მისმან განმზადა თავი თვისი, 8. და მიეცა მას, რადთა შეიმოსოს ძოწეული წმიდად და ბრწყინვალე. რამეთუ ძოწეული სიმართლენი წმიდათანი არიან.

9. და მრქუა მე: დაწერე, ვითარმედ: ნეტარ არიან წოდებულნი სერობასა მას კრავისასა, და მრქუა მე: ესე სიტყუანი ჭემმარიტნი ღმრთისანი არიან. 10. და დავვარდი წინაშე ფერკთა მისთა თაყუანის-ცემად მისა, და მრქუა მე: იხილე ნუ, შენ თანა მონად ვარ მე და ძმათა შენთა, რომელთა აქუს წამებად იესუდსი; ღმერთსა თაყუანის-ეც, რამეთუ წამებად იესუდსი არს სული იგი წინაწარმეტყუელებისად.

11. და ვიხილენ ცანი განხუმულნი. და აჰა ცხენი სპეტაკი, და მჯდომარესა მას ზედა ეწოდებოდა სარწმუნოდ და ჭემმარიტი, და სიმართლით შჯის და იბრძვის. 12. და თუალნი მისნი იყვნეს ვითარცა ალი ცეცხლისად, და თავსა ზედა მისსა გვრგვნი მრავალნი, რომელთა ზედა წერილ იყო სახელები, და სახელი წერილი, რომელი არავინ უწყის, გარნა მან თავადმან. 13. და ემოსა სამოსელი შეღებული სისხლითა, და წოდებულ არს სახელი მისი: სიტყუად ღმრთისად. 14. და მწედრობანი ცათანი შეუდგეს მას, მსხდომარენი ცხენთა ზედა სპეტაკთა, შემოსილნი ბისონითა სპეტაკითა და ბრწყინვალითა. 15. და პირისაგან მისისა გამოვიდოდა მახვლი ორპირი აღლესული, რადთა მით მოსრნეს წარმართნი, და იგი ჰმწყსიდეს მათ კუერთხითა რკინისადთა. და იგი დასწნებს საწნებელსა მას ღვინსა მის გულის-წყრომისა და რისხვისა ღმრთისა, ყოვლისა მპყრობელისასა. 16. და არს წერილ სამოსელსა მისსა ზედა და თედოსა მისსა სახელი, ვითარმედ: მეუფე მეუფეთად და უფალი უფლებათად.

17. და ვიხილე ანგელოზი, მდგომარე მზესა ზედა, და ეტყოდა ყოველთა მფრინველთა, მფრინვალეთა ცათა შინა: მოვედით და შემოკვებით სერსა მას დიდისა ღმრთისასა, 18. რადთა შჭამნეთ ჯორცნი მეფეთანი და ჯორცნი ათასის-თავთანი, და ჯორცნი ძლიერთანი, და ჯორცნი ცხენთანი და მათ ზედა მსხდომარეთანი, და ჯორცნი ყოველთა აზნაურთა და მონათა, და მცირეთა და დიდთანი. 19. და ვიხილე მწეცი იგი და მეფენი ქუეყანისანი და მწედრობანი მათნი, შეკრებულნი ბრძოლის-ყოფად მჯდომარისა მის ცხენსა ზედა და მწედრობისა მისისა მიმართ. 20. და შეპყრობილ იქმნა მწეცი იგი და მის თანა ცრუწინაწარმეტყუელი იგი, რომელმან ქმნა წინაშე მისსა სასწაულნი, რომლითა აცთუნნა იგინი, რომელთა მიიღეს ბეჭედი იგი მწეცისად და თაყუანის-სცეს ხატსა მისსა. და ცოცხლივ შთავარდეს ორნივე იგი ტბასა მას ცეცხლისასა, რომელი-იგი იწუების წუმწუბითა. 21. და სხუანი იგი მოისრნეს მახვლითა ცხენსა მას ზედა მჯდომარისადთა, რომელი გამოვიდოდა პირით მისით, და ყოველნი მფრინველნი განძღეს ჯორცითა მათითა.

თავი 20

1. და ვიხილე ანგელოზი, გარდამომავალი ზეცით, და აქუნდა კლიტე უფსკრულისად და ჯაჭვ დიდი კელსა მისსა. 2. და შეიპყრა ვეშაპი იგი - გუელი დასაბამისად, რომელი არს ეშაპი და სატანა, რომელი აცთუნებს ყოველსა

სოფელსა, და შეკრა იგი ათას წელ. 3. და შთააგდო იგი უფსკრულსა შინა და დაჰკეცა კარი და დაჰბეჭდა მის ზედა, რადთა ვერღარა აცთუნებდეს წარმართთა, ვიდრემდე აღესრულოს ათასი წელი. შემდგომად ამისა ჯერ-არს განჯსნად მისი მცირედ ჟამ. 4. და ვიხილენ საყდარნი, და დასხდეს მათ ზედა, და საშჯელი მიეცა მათ და სულნი იგი მოკლულთანი წამებისათვის იესურსა და სიტყვსათვის ღმრთისა, და რომელთაცა არა თაყუანის-სცეს ხატსა მას მკეციასა და არცა მიიღეს ბეჭედი მისი შუბლთა ზედა, ანუ კელთა მათთა, და ცხოვნდეს და სუფევდეს ქრისტეს თანა ათასსა მას წელსა. 5. და სხუანი იგი მკუდარნი არა ცხოვნდეს ათასსა მას წელსა. ესე არს აღდგომად იგი პირველი. 6. ნეტარ არს და წმიდა, რომელსა აქუნდეს ნაწილი აღდგომასა მას შინა პირველსა. მათ ზედა მეორესა მას სიკუდილსა არა აქუს კელმწიფებად, არამედ იყვნენ მღდელ ღმრთისა და ქრისტესა, და სუფევდენ მის თანა ათასსა მას წელსა. 7. და შემდგომად ათასისა მის წლისა განიჯსნას ეშმაკი საპყრობილისაგან თვისისა. 8. და გამოვიდეს ცთუნებად წარმართთა, რომელნი არიან ოთხთა კიდეთა ქუეყანისათა, გოგს და მაგოგს, შემოკრებად მათა და ბრძოლად, რომელთა სიმრავლე ვითარცა ქვამად ზღვსად. 9. და აღმოვიდეს სივრცესა ზედა ქუეყანისასა და გარე-მოადგეს ბანაკსა წმიდათასა და ქალაქსა მას შეყუარებულსა. და გარდამოკდა ცეცხლი ზეცით და შეჭამნა იგინი. 10. და ეშმაკი, რომელი-იგი აცთუნებდა მათ, შთავარდა ტბასა მას ცეცხლისა და წუმწუბისასა, სადა იყვნეს მკეცი იგი და ცრუწინაწარმეტყუელი, და იტანჯებოდნან დღე და ღამე უკუნითი უკუნისამდე.

11. და ვიხილე საყდარი დიდი სპეტაკი და მჯდომარე მას ზედა, რომლისა პირისაგან ლტოლვილ იქმნა ქუეყანად და ცაჲ, და ადგილი არა ეპოვა მათ. 12. და ვიხილენ მკუდარნი, მდგომარენი წინაშე საყდრისა მის. და წიგნნი განეხუნეს და სხუად წიგნი განელო, რომელ არს ცხორებისად. და განისაჯნეს მკუდარნი წერილთა მათგან წიგნთა მათ შინა საქმეთაებრ მათთა. 13. და მოსცნა ზღუამან მკუდარნი, რომელნი იყვნეს მას შინა; და სიკუდილმან და ჯოჯოხეთმან მოსცნეს მკუდარნი, რომელნი იყვნეს მათ შორის. და განისაჯა თითოეული საქმეთაებრ თვისთა. 14. და სიკუდილი და ჯოჯოხეთი შთავარდეს ტბასა მას ცეცხლისასა. ესე სიკუდილი მეორე არს ტბად იგი ცეცხლისად. 15. და რომელიცა არა იპოვა წიგნსა მას ცხორებისასა დაწერილ, შთავარდა ტბასა მას ცეცხლისასა.

თავი 21

1. და ვიხილე ცაჲ ახალი და ქუეყანად ახალი, რამეთუ პირველი იგი ცაჲ და პირველი ქუეყანად წარკდეს, და ზღუად არღარა არს. 2. და ქალაქი იგი წმიდაჲ, იერუსალჴში ახალი, ვიხილე გარდამომავალი ზეცით ღმრთისაგან, განმზადებული, ვითარცა სძალი შემკული ქმრისა მიმართ თვისისა. 3. და მესმა კმად დიდი ზეცით, რომელი იტყოდა: აჰა, სამკუდრებელი ღმრთისად კაცთა თანა, და დაიმკუდროს მათ თანა, და იგინი იყვნენ ერ მისა, და იგი ღმერთი თავადი მკუდრ იყოს მათ შორის. 4. და აკოცოს ყოველივე ცრემლი თუალთაგან მათთა, და სიკუდილი არღარა იყოს, არცა გლოვად, არცა ღაღადებად, არცა ტკივილი, რამეთუ პირველნი იგი წარკდეს. 5. თქუა მჯდომარემან მან საყდარსა ზედა: აჰა ესერა ყოველსავე ახალ-ვჴყოფ. და თქუა: დაწერე, ვითარმედ ესე სიტყუანი სარწმუნონი და ჭეშმარიტნი ღმრთისანი არიან. 6. და

მრქუა მე: ვიქმენ მე ანი და ჟ, დასაბამი და დასასრული. მე წყურიელსა მივსცე წყაროდსა მისგან წყლისა ცხოველისა უსასყიდლოდ. 7. რომელმან სძლოს, მივსცე მას ესე ყოველი და ვიყო მისა ღმერთ, და იგი იყოს ჩემდა ძე. 8. ხოლო მოშიშთა და ურწმუნოთა და ცოდვილთა და საძაგელთა და კაცისმკლველთა და მეძავთა და მწამლველთა და კერპთმსახურთა და ყოველთა მტყუვართად ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა და წუნწუბითა მოტყინარესა, რომელ არს სიკუდილი იგი მეორე.

9. და მოვიდა ერთი შუდთა მათ ანგელოზთაგანი, რომელთა-იგი აქუნდეს შუდნი იგი ლანკნანი, სავსენი წყლულებათა მათ მიერ უკუანადსკნელთა, და იტყოდა ჩემ თანა და მრქუა მე: მოვედ, და ვიხუენო შენ დედაკაცი იგი, სძალი კრავისად. 10. და წარმიყვანა მე სულითა მთასა მაღალსა და დიდსა და მიხუენა მე ქალაქი წმიდად იერუსალჴმი, გარდამომავალი ზეცით ღმრთისაგან. 11. და აქუნდა დიდებად ღმრთისად. მნათობი მისი მსგავს იყო ქვასა პატიოსანსა, ვითარცა ქვასა იასპსა ბროლის-სახესა. 12. და აქუნდა ზღუდე დიდი და მაღალი და ბჭენი ათორმეტნი და სახელები წერილი, რომელ არს სახელები ძეთა ისრაჴლისათად. 13. აღმოსავალით ბჭენი სამნი, და სამხრით სამნი და ჩრდილოდთ სამნი, და დასავალით სამნი. 14. და ზღუდესა მას ქალაქისასა აქუნდეს ათორმეტნი საფუძველნი და მათ ზედა ათორმეტნი სახელნი ათორმეტთა მათ მოციქულთა კრავისათანი. 15. და რომელი-იგი იტყოდა ჩემ თანა, აქუნდა საზომი ლერწამი ოქროდსად, რადთამცა განზომა ქალაქი იგი და ბჭენი მისნი და ზღუდენი მისნი. 16. და ქალაქი იგი მოთხვითად არს; და სიგრძე მისი, ვითარცა სივრცე. და განზომა ქალაქი იგი ლერწმითა მით ათორმეტსა ათასსა უტევანსა. ათორმეტი სიგრძე და სივრცე და სიმაღლე მისი სწორ არიან. 17. და ზღუდე მისი ას ორმეოც და ოთხი წყრთად საზომითა კაცისადთა, რომელ არს ანგელოზისად. 18. და იყო მოსწორებად ნაშენები ზღუდისა მისისად იასპი, და ქალაქი იგი ოქროდ წმიდად, მსგავსი ჭიქასა წმიდასა. 19. და საფუძველნი ზღუდისანი ყოვლითა ქვითა პატიოსნითა შემკულნი. საფუძველი პირველი იასპი, მეორე საფირონი, მესამე ქალკიდონი, მეოთხე სამარაგდე, 20. მეხუთე სარდონიხოდ, მეექუსე სარდიოდ, მეშუდე ოქრო-ქვად, მერვე ბივრილი, მეცხრე ტოპაზი, მეათე ხრვსოპასოდ, მეთერთმეტე იაკინთი, მეთორმეტე ამეთვსოდ. 21. და ათორმეტნი იგი ბჭენი იყვნეს ათორმეტნი მარგალიტნი. თითოეული ბჭე იყო ერთისა და ერთისა მარგალიტისად. და უბანი ქალაქისად მის - ოქროდ წმიდად და ჭიქად ბრწყინვალე. 22. და ტაძარი არა მიხილავს მას შორის, რამეთუ უფალი ღმერთი, ყოვლისა მპყრობელი, ტაძარ მისა არს, და კრავი იგი. 23. და ქალაქსა მას არა უკმს მზე, ანუ მთოვარე მნათობად, რამეთუ დიდებამან ღმრთისამან განანათლა იგი, და სანთელ მისა არს კრავი იგი. 24. და ვიდოდინან წარმართნი ნათლითა მისითა, და მეფეთა ქუეყანისათა დიდებად და პატივი წარმართთად მისა მიიღონ. 25. და ბჭენი მისნი არა დაეკვნენ დღისი, რამეთუ ღამე მუნ არა იყოს. 26. და მიიღონ დიდებად და პატივი წარმართთად მუნ, რადთამცა შევიდეს. 27. და არა შევიდეს მუნ ყოველივე შეგინებული და მოქმედი ბოროტისად და ტყუვილისად, გარნა დაწერილნი იგი წიგნსა მას ცხორებისა კრავისასა.

თავი 22

1. და მიხუენა მდინარე ერთი წყლისა ცხოველისად, ბრწყინვალე, ვითარცა

ბროლი, გამოძავალი საყდრისაგან ღმრთისა და კრავისა. 2. შორის სივრცესა მის ქალაქისასა, და მდინარისა მის ამიერ და წიაღ, ძელი ცხორებისად, გამომღებელი ათორმეტსა ნაყოფსა, ყოველთა თუეთა მომცემელი თვისისა მის ნაყოფისად, და ფურცელნი იგი მის ხისანი საკურნებელად წარმართთა. 3. და ყოველი წყევად არა იყოს მუნ. და საყდარი იგი ღმრთისად და კრავისად მას შინა იყოს. და მონანი მისნი ჰმსახურებდენ მას. 4. და იხილონ პირი მისი, და სახელი მისი შუბლთა ზედა მათთა. 5. და ღამე არა იყოს მუნ, და არა საჭმარ იყოს ნათელი და მზე, რამეთუ უფალმან ღმერთმან განანათლნეს იგინი, და სუფევდენ უკუნითი უკუნისამდე.

6. და მრქუა მე: ესე სიტყუანი სარწმუნო და ჭეშმარიტ არიან, და უფალმან ღმერთმან სულთა წინაწარმეტყუელთამან მოავლინა ანგელოზი თვისი ჩუენებად, რად-იგი ყოფად არს ადრე. 7. და, აჰა ესერა მოვალ ადრე. ნეტარ არს, რომელმან დაიმარხნეს სიტყუანი წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისანი. 8. და მე, იოვანე, რომელსა მესმოდა და ვხედვედი ამას ყოველსა, და რაჟამს მესმა და რაჟამს ვიხილე, დავვარდი თაყუანის-ცემად წინაშე ფერკთა ანგელოზისა მის, რომელი მიჩუენებდა ამათ. 9. და მრქუა მე: იხილე ნუ, რამეთუ შენ თანა მონად ვარ და ძმათა შენთა თანა წინაწარმეტყუელთა, და რომელთა დაიცვენენ სიტყუანი ამის წიგნისანი. ღმერთსა თაყუანის-ეც. 10. და მრქუა მე: ნუ დაჰბეჭდავ სიტყუათა წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისათა, რამეთუ ჟამი ახლოს არს. 11. უსამართლოდ იგი უსამართლოებდინ ჯერეთ, და შეგინებული შეიგინებოდენ ჯერეთ, და მართალი სიმართლესა იქმოდენ ჯერეთ, და წმიდად იგი წმიდა იქმნებოდენ ჯერეთ. 12. და აჰა ესერა მოვალ ადრე, და სასყიდელი ჩემი ჩემ თანა მიგებად თითოეულსა, ვითარცა საქმე მისი იყოს. 13. მე ვარ ანი და ზ, პირველი და უკუანადგვნელი, დასაბამი და დასასრული.

14. ნეტარ არიან, რომელნი იქმოდინ მცნებათა მისთა, რადთა იყოს ჯელმწიფებად მათი ძელსა მას ზედა ცხორებისასა, და ბჭეთა მათ მიერ შევიდენ ქალაქად. 15. გარე იყვნენ შეგინებულნი და მწამლველნი და მეძავნი და კაცის-მკლველნი და კერპთმსახურნი და ყოველი მოყუარე და მოქმედი ტყუვილისად.

16. მე, იესუ, მოვავლინე ანგელოზი ჩემი, რადთა გიწამოს ესე ყოველი თქუენ, ეკლესიათა. მე ვარ ძირი და ნათესავი დავითისი, ვარსკულავი ბრწყინვალე განთიადისად.

17. და სული და სძალი იტყვან: მოვიდოდე! და რომელსა ესმას, თქუენ: მოვიდოდე! და რომელსა სწყუროდის, მოვიდოდენ, რომელსა ჰნებაავს მიღებად წყლისა მის ცხოველისა უსასყიდლოდ.

18. ვწამებ მე ყოვლისა მიმართ, რომელსა ესმოდინ სიტყუანი წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისანი: უკუეთუ ვინ შესძინოს ამათ ზედა, შესძინენ ღმერთმან მის ზედა წყლულებანი იგი, რომელ წერილ არიან ამას წიგნსა. 19. და უკუეთუ ვინ მოაკლოს სიტყუათა წიგნისა ამის წინაწარმეტყუელებისათა, მოაკლენ ღმერთმან ნაწილი მისი ძელისა მისგან ცხორებისა. და ქალაქისა მისგან წმიდისა, რომელ წერილ არიან ამას წიგნსა.

20. იტყვს, რომელი წამებს ამას: ჰე, მოვალ ადრე! ჰე, მოვიდოდე, უფალო იესუ!

21. მადლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი ყოველთა წმიდათა თანა. ამინ.